

Άμεση κατάργηση της ενοικίασης εργαζόμενων

του Γιάννη Μηλιού

Όλοι έχουμε αντιληφθεί πλέον ότι το διακύβευμα της τρέχουσας συγκυρίας δεν είναι το χρέος του ελληνικού κράτους αλλά η επιβολή μιας νέας φάσης νεοφιλελεύθερης καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης. Η οριστική κατάργηση της σταθερής εργασίας, η επισημοποίηση της επισφάλειας ως της μόνης μόνιμης (και νόμιμης) κατάστασης για το προλεταριάτο και η έμμεση – πλην όμως, έντονη – προώθηση της *μαύρης εργασίας* είναι πολύ σημαντικοί πυλώνες της αναδιάρθρωσης αυτής, δηλαδή βασικοί στόχοι του κεφαλαίου ως τάξης στον πόλεμο ενάντια στην εργασία, στόχοι που εκφράζονται ως πολιτική ατζέντα του ενιαίου μνημονιακού κόμματος.

Η δική μας πολιτική στη συγκυρία αυτή δεν μπορεί να παραμένει μια θέση άμυνας. Δεν μπορούμε να μιλάμε πλέον για τη διατήρηση των ιστορικών μας κεκτημένων ως τάξης, διότι, εκτός όλων των άλλων, το κεφάλαιο δεν είναι διατεθειμένο να συμβιβαστεί μαζί μας σε κανένα σημείο. Η νέα κατάσταση επιβάλλει νέα καθήκοντα, και ειδικά στο πεδίο των εκλογών επιβάλλει οι θέσεις μας να αποτυπώνουν *τη ρήξη με το παρελθόν*.

Η επισφάλεια, η μαύρη εργασία, η συνολική απαξίωση μας επιβάλλεται με θεσμικά εργαλεία τα οποία δεν μπορούμε πια με κανένα τρόπο να εξωραϊσουμε. Μόνος δρόμος απέναντι στο μονόδρομο που μας επιβάλλουν είναι *η άμεση κατάργηση αυτών των όπλων του κεφαλαίου*. Μπορούμε να βρούμε πολλά παραδείγματα τέτοιων όπλων στο πεδίο των εργασιακών σχέσεων, σήμερα ξεκινάμε από την *ενοικίαση εργαζομένων*.

Η ενοικίαση της εργασιακής μας δύναμης πλήττει άμεσα τους αγώνες μας διότι αποδυναμώνει τη διαπραγματευτική μας δύναμη. Η ενοικίαση δεν είναι μια ατομική σύμβαση με το αφεντικό στην επιχείρηση που δουλεύουμε, είναι μια ατομική σύμβαση με ένα αφεντικό που κερδίζει από την ενοικίασή μας σε άλλα αφεντικά. Η ενοικίαση αυτή διαμεσολαβεί τη σχέση μας με το αφεντικό μας. Η ενοικίαση κρύβει την υπόσχεση που δίνει ο ιδιοκτήτης της εργασιακής μας δύναμης στο αφεντικό της επιχείρησης που προσωρινά θα μας ενοικιάσει ότι είμαστε πειθήνιοι, υποτακτικοί και το κυριότερο ότι δεν πρόκειται ποτέ να συνδικαλιστούμε, να διεκδικήσουμε, να αγωνιστούμε, να απεργήσουμε. Η ενοικίαση αποτελεί την ολοκληρωτική εξατομίκευση του κόσμου της εργασίας, οι συνάδελφοί μας στην επιχείρηση δεν είναι συνάδελφοί μας, δυνητικά θα έχουμε ο καθένας διαφορετικό αφεντικό, με αποτέλεσμα να μην μπορούμε να βρούμε κοινό πεδίο διεκδίκησης. Η γενίκευση της ενοικίασης, αν συνεχιστεί η κυριαρχία του μνημονιακού κόμματος, θα οδηγήσει στη δημιουργία μιας

εξαθλιωμένης νεολαίας και θα αποτελέσει τον πολιορκητικό κριό στην ισοπέδωση των κρατικών υπηρεσιών και στην ιδιωτικοποίηση μεγάλου μέρους των δραστηριοτήτων τους.

Στο πρόγραμμά μας δεν μπορεί να υπάρξει βελτίωση της ενοικίασης, μπορεί και πρέπει να υπάρξει μόνο η *διακήρυξη της άμεσης κατάργησής της*. Να παύσουμε τη λειτουργία όλων των εταιριών ενοικίασης εργασίας, να υποχρεώσουμε όλους τους εργοδότες που έχουν προσλάβει ενοικιαζόμενους να τους προσλάβουν άμεσα οι ίδιοι, να μετατρέψουμε κάθε ενοικιαζόμενο εργαζόμενο του δημοσίου σε δημόσιο υπάλληλο. Αυτό το απλό και άμεσο μέτρο αποτελεί ένα δείγμα ότι η κρίση αναπαραγωγής της εργασιακής δύναμης θα λυθεί από την Αριστερά με επίθεση ενάντια στο κεφάλαιο, ενάντια στις πιο βασικές στρατηγικές του και με στήριξη του κόσμου της εργασίας.

Η συγκυρία απαιτεί *συγκεκριμένα μέτρα και εμείς είμαστε η πολιτική δύναμη που μπορεί να τα εφαρμόσει*. Θα επανέλθουμε.